

مدیریت ورزشی _ خرداد و تیر ۱۳۹۵
دوره ۸، شماره ۲، ص: ۲۲۳-۲۳۴
تاریخ دریافت: ۹۲/۱۲/۲۴
تاریخ پذیرش: ۹۳/۰۶/۰۳

تأثیر بردگرایی بر تعهد ورزشی بازیکنان لیگ برتر فوتبال بانوان کشور

میثم آبیاری^۱ - سیداحمد نژاد سجادی^{۲*} - اسماعیل شریفیان^۳

۱. کارشناس ارشد دانشگاه آزاد کرمان، ایران ۲. ستاد یار گروه تربیت بدنی دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه ولی عصر (عج) رفسنجان، رفسنجان - ایران ۳. دانشیار دانشکده تربیت بدنی دانشگاه باهنر کرمان، کرمان - ایران

چکیده

هدف از این پژوهش تعیین میزان تأثیر بردگرایی (میل به پیروزی) بر ابعاد تعهد ورزشی بازیکنان تیم‌های فوتبال بانوان لیگ برتر کشور بود. روش تحقیق از نوع همبستگی و به لحاظ هدف کاربردی است. جامعه آماری تحقیق شامل بازیکنان ۱۱ تیم (۲۰۰ نفر) فوتبال لیگ برتر سراسر کشور بود که در دومین دوره لیگ برتر بانوان شرکت کرده بودند و حداقل شش ماه سابقه فعالیت در تیم مربوطه را داشتند. نمونه پژوهش به صورت تمام‌شمار انتخاب شد. به منظور جمع‌آوری اطلاعات از پرسشنامه دیتر (۱۹۸۸) ($\alpha=0/90$)، مشتمل بر ۶ سؤال برای بررسی انگیزه بردگرایی و پرسشنامه (۱۴ سؤالی) تعهد ورزشی اسکانلان (۱۹۹۳) ($\alpha=0/86$) که برای بررسی علت ادامه مشارکت افراد در ورزش‌های خاصی طراحی شده است، استفاده شد. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از آمار توصیفی، در قسمت آمار استنباطی از تحلیل رگرسیون ساده و مدل‌یابی معادلات ساختاری با تأکید بر نرم‌افزار Amos18 استفاده شد. نتایج نشان داد میل به پیروزی بر تعهد ورزشی بازیکنان تأثیر دارد و مدل رگرسیونی تقریباً ۳۴ درصد واریانس متغیر ملاک را پیش‌بینی می‌کند. در واقع با افزایش میل به پیروزی بانوان فوتبالیست میزان تعهد ورزشی آنان نیز افزایش می‌یابد.

واژه‌های کلیدی

بردگرایی، تمایل به پیروزی، تعهد ورزشی، فوتبال بانوان لیگ برتر.

مقدمه

موفقیت یک تیم ورزشی به عوامل متعددی بستگی دارد و هر تیم و گروه ورزشی نیز از منابع انسانی و مادی تشکیل شده است. با توجه به هدف‌گرا بودن سازمان‌ها به‌طور اعم و تیم‌های ورزشی به‌طور اخص، به‌منظور نیل به اهداف، باید از نیروهای انسانی به‌مانند عنصر اصلی، سرمایه، امکانات و تأسیسات استفاده بهینه و مطلوب کرد. از جمله عناصر بسیار مهمی که در بهره‌دهی یا عدم نتیجه‌گیری تیم‌های ورزشی مؤثر است، بازیکنان آن تیم‌هاست. توجه به نیازهای روانی ورزشکار و تعامل اثربخش مربی-ورزشکار به آرامش عاطفی او کمک می‌کند و احتمال موفقیت او را در مسابقات افزایش می‌دهد (۴). تیم‌های ورزشی هنگام برد، احساس برتری و غرور می‌کنند و زمانی که می‌بازند یا در انتهای جدول قرار می‌گیرند، شرایطی ناخوشایند بر باشگاه، سرمایه‌گذاران، بازیکنان، مربیان و علاقه‌مندان به آن تیم‌ها حاکم می‌شود (۷). بنابراین ضرورت دارد عوامل تأثیرگذار در پیروزی و شکست تیم‌ها، شناخته و بررسی شوند؛ از جمله عناصر بسیار مهمی که در بهره‌دهی یا عدم نتیجه‌گیری تیم‌های ورزشی مؤثر است، بازیکنان آن تیم‌هاست (۱). شناخت نیاز ورزشکاران و برانگیختن آنان با تکیه بر همین نیازها، شکوفاساختن استعدادهای آنان و نتیجه‌گیری از تلاش‌های خود و گروه ورزشکاران، مربیان را ملزم به شناخت مسائل روان‌شناسی و در کنار آنها نظریه‌های انگیزش و به‌کارگیری آنها خواهد ساخت. با نظری دقیق به اجرای سطوح مختلف مسابقات و رقابت‌های ورزشی مشاهده می‌شود که تعداد زیادی از ورزشکاران با اینکه دارای سطوح بالایی از قابلیت‌ها و مهارت‌های اجرایی‌اند، به‌دلیل عدم انگیزه و وجود رفتارهای نادرست مربیگری، قادر به ارائه کلیه توانایی‌های بالقوه خویش نیستند و در نتیجه، عدم انگیزه از میزان تفکر، تمرکز، توجه، تسلط و تصمیم‌گیری آنان کاسته است. انگیزش فرایندهایی است که رفتار شخص را نیرو می‌بخشد و آن را در جهت دستیابی به اهدافی هدایت می‌کند؛ انگیزش را می‌توان به‌طور ساده جهت و شدت تلاش فرد تعریف کرد (۷)؛ مکانیسم‌های درونی و بیرونی که ضمن برانگیختن رفتار آن را هدایت می‌کند. در این تحقیق انگیزه به‌عنوان محرک شرکت در ورزش، استمرار مشارکت ورزشی و اثرگذاری بر عملکرد ورزشکار در نظر گرفته شد (۸).

بارون ابعاد انگیزش ورزشکاران در فعالیتهای ورزشی را با عنوان جهت‌گیری ورزشی^۳ توصیف کرد (۵). جهت‌گیری ورزشی، ورزش‌گرایی است که از سه خرده‌مقیاس رقابت‌طلبی^۵، تمایل به پیروزی^۶، و هدف‌گرایی^۷ تشکیل شده است. گیل و دیتز بین هدف‌گرایی، رقابت‌طلبی، و تمایل به پیروزی تفاوت قائل

شدند. تمایل به پیروزی و هدف‌گزینی بازتابی از انتخاب‌ها و پاسخ‌های فردی طی فعالیت ورزشی است (۱۱).

بردگرایی

بردگرایی یکی از ابعاد دیگر جهت‌گیری ورزشی ورزشکاران در رقابت است که بر مقایسه بین‌فردی و پیروزی در رقابت تمرکز دارد (۸). مدل تعهد ورزشی بر این فرضیه استوار است که مردم برای بهره‌مندی از تجارب مثبت برانگیخته می‌شوند. ساختارهای تعهد ورزشی شامل بهره‌برداری شخصی^۱، لذت ورزشی^۲، محدودیت‌های اجتماعی^۳ و فرصت‌های مشارکت^۴ است و آنها می‌توانند بر تعهد، به دو روش تأثیر بگذارند؛ شخص یا می‌خواهد به درگیری ادامه بدهد یا مجبور است به مشغولیت ورزشی بپردازد، از سوی دیگر انگیزه ورزشکاران و توسعه مهارت‌های روانی آنان نیز می‌تواند بر بهبود عملکردشان در مسابقات و رقابت‌های ورزشی کمک کند (۱۳). لازمه پیشرفت تیم‌های بزرگ آگاهی از وضعیت انگیزشی ورزشکاران و کنترل آن است، که این مورد تنها در سایه پژوهش محقق می‌شود. متأسفانه مدیران و مربیان تیم‌های ورزشی به دلیل عدم شناخت صحیح از وضعیت انگیزشی بازیکنان درک درستی از میزان و نوع جهت‌گیری ورزشی آنان ندارند. استین برگ^۱ (۲۰۰۴) ابعاد جهت‌گیری ورزشی را با توجه به جنسیت و رشته‌های مختلف ورزشی بررسی کرد، وی پی برد که ورزشکاران گروهی نسبت به ورزشکاران انفرادی رقابت‌طلبی بیشتری دارند. هاف (۲۰۰۵) نیز نتیجه گرفت که انگیزه نقش مهمی در رقابت‌های ورزشی دارد که این امر در عملکرد ورزشکاران رشته‌های گروهی بیشتر به چشم می‌خورد. با توجه به اهمیت ورزش و تیم‌های ورزشی و موفقیت آنان در روند رو به رشد مسائل فرهنگی، اجتماعی، سیاسی و اقتصادی، به نظر می‌رسد کاربرد یافته‌های علمی و جدید مدیریت در تیم‌های ورزشی بانوان به‌طور ویژه، ضمن افزایش کارایی و اثربخشی، موجبات ترغیب ورزشکاران و مربیان و ارتقای کیفیت کاری آنها را فراهم می‌آورد (۱۴).

آبیاری و دیگران (۱۳۹۴) در تحقیق خود با عنوان «تأثیر رقابت‌طلبی بر تعهد ورزشی» نشان داد که رقابت‌طلبی بر تعهد ورزشی بازیکنان لیگ برتر تأثیر دارد و مدل رگرسیونی تقریباً واریانس متغیر تعهد ورزشی را پیش‌بینی می‌کند (۱). آبیاری و همکاران (۱۳۹۴)، در تحقیقی با عنوان «نقش رقابت‌طلبی بر پیش‌بینی تعهد ورزشی بازیکنان لیگ برتر فوتبال بانوان» نشان دادند که جهت‌گیری ورزشی بر تعهد ورزشی بازیکنان لیگ برتر ایران تأثیر مثبت و نسبتاً خوبی دارد (۲).

کشاورز و همکاران (۱۳۹۳) در تحقیقی با عنوان «رابطه امید و تعهد ورزشی با رضایت ورزشی دانشجویان پسر شرکت کننده در دهمین المپیاد ورزشی دانشجویان پسر دانشگاه های علوم پزشکی کشور»، نشان دادند که امید و تعهد ورزشی عامل پیش بینی کننده رضایت ورزشی به شمار می روند. با توجه به ارتباط امید، تعهد و رضایت دانشجویان دانشگاه های علوم پزشکی و نقش مثبت دانشجویان پس از فراغت از تحصیل در سلامت افراد جامعه، برگزاری فعالیت های مختلف از جمله رویدادهای ورزشی در دوران تحصیل برای تقویت میزان امید، تعهد و رضایت دانشجویان ضروری به نظر می رسد (۹). حسینی و دیگران (۱۳۹۲) ارتباط بین انگیزه های مشارکت، لذت و تعهد ورزشی بانوان شرکت کننده در فعالیت های ورزشی را بررسی کردند. نتایج نشان داد که عوامل لذت ورزشی، انگیزه درونی و انگیزه بیرونی به طور مستقیم و غیرمستقیم، بر تعهد ورزشی تأثیر دارد، همچنین در قسمت اثر کل مشخص شد که لذت ورزشی بیشترین تأثیر ($\beta=0/58$) را بر تعهد ورزشی دارد (۶). جمشیدی (۱۳۹۱) دریافت که جهت گیری ورزشی، اضطراب رقابتی را پیش بینی می کند. در واقع با افزایش رقابت طلبی و هدف گرایی، اضطراب رقابتی کاهش اما با افزایش تمایل به پیروزی، اضطراب رقابتی نیز افزایش یافت. همچنین مشاهده شد زنان ورزشکار نسبت به مردان ورزشکار مضطرب تر بودند، ضمن اینکه اضطراب رقابتی ورزشکاران رشته های انفرادی نسبت به ورزشکاران رشته های ورزشی تیمی بیشتر بود. در نهایت، نتایج نشان داد که مردان ورزشکار رقابت طلب تر بودند و تمایل به پیروزی بیشتری نسبت به زنان ورزشکار داشتند، در حالی که زنان ورزشکار هدف گراتر از مردان ورزشکار بودند، اما بین جهت گیری ورزشی ورزشکاران رشته های تیمی و انفرادی تفاوت معناداری مشاهده نشد (۵).

مسرور و همکاران (۲۰۱۴) در تحقیقی با عنوان «مقایسه تعهد ورزشی در تیم های موفق و ناموفق لیگ برتر شمشیربازی ایران» به این نتایج دست یافتند که تفاوت معناداری بین تعهد ورزشی تیم های موفق و ناموفق وجود دارد. براساس نتایج تحقیق آنها، تعهد ورزشی در تیم های موفق بالاتر است (۱۹). موناسیس^۱ و همکاران (۲۰۱۳) در تحقیق خود دریافتند جنسیت و نوع ورزش بر جهت گیری ورزشی تأثیر مستقیم دارد (۲۰). گارسیا^۲ و همکاران (۲۰۱۰) در تحقیق خود دریافتند انگیزه بر لذت ورزشی و تعهد ورزشی تأثیر دارد. آنها دریافتند انگیزه درونی مشارکت بیشتری در تعهد ورزشی دارد

1 . Monacis

2.Garcia

(۱۷). لی^۱ و همکاران (۲۰۰۸) در تحقیقی دریافتند شایستگی‌ها و ارزش‌ها جهت‌گیری افراد را پیشگویی می‌کنند و جهت‌گیری به‌طور جزئی بر نگرش‌های اجتماعی تأثیر دارد (۱۸).

بررسی‌های محقق در زمینه پژوهش‌های قبلی نشان داد که تحقیق حاضر، برای نخستین بار در کشور انجام گرفته و هنوز پیشینه‌ای از تحقیقات انجام‌گرفته قبلی در مورد موضوع تحقیق وجود ندارد. تحقیقات اندکی دلایل شرکت بانوان در ورزش را بررسی کرده و تاکنون دلایل مشابه و ثابتی برای شرکت ورزشکاران زن ارائه نشده است. کودکان و نوجوانان از ابتدا با انگیزه‌های درونی بیشتری نسبت به انگیزه‌های بیرونی در ورزش شرکت می‌کنند؛ اما به‌تدریج بسیاری از انگیزه‌های بیرونی جهت‌گیری ورزشی آنان را تغییر می‌دهند. انجام فعالیت به‌خاطر چیزی (مثل پاداش تحسین، شهرت و...) را زمینه انگیزشی بیرونی می‌دانیم. به‌نظر می‌رسد که دختران از مشوق‌های بیرونی کمتری برخوردار باشند (۱۱).

یک ورزشکار با «اندیشه برنده» که میل به پیروزی در او فوران می‌کند، همواره نیاز فوق‌العاده‌ای به «اول بودن» احساس می‌کند و حاضر است برای موفقیت و پیروزی هر بهایی را بپردازد (۲۱). براساس تحقق مکالروی و کرکندال در سال ۱۹۸۰، تمایل به برد، با افزایش سن افزایش نمی‌یابد. اپگار، اشاره کرد که ورزشکاران تمایل بیشتری به پیروزی در مقایسه با غیرورزشکاران دارند. بررسی‌ها مشخص کرده است که در جهت‌گیری ورزشی، نه تنها میل به پیروزی در ورزشکاران ممتاز به‌صورت یکنواخت بالا نیست، بلکه جهت‌گیری آنها بیشتر متوجه کیفیت عملکردشان است تا نتیجه مسابقه. در ضمن این واقعیت بر کسی پوشیده نیست که بدون در نظر گرفتن زنان که نیمی از جمعیت کشور را تشکیل می‌دهند، دستیابی به توسعه واقعی میسر نخواهد بود. متأسفانه انعکاس ورزش بانوان به‌خصوص فوتبال در رسانه‌ها، در بین کارشناسان ورزشی و حتی خود زنان هم به‌طور شایان توجهی ناچیز بوده و است (۱۵).

از طرفی در حیطه روان‌شناسی، شناخت جهت‌گیری در ورزشکاران زن می‌تواند روشن‌کننده حقایق بسیاری از سؤالات مطرح‌شده باشد. از جمله پاسخ به پرسش اصلی این تحقیق که تأثیر تمایل به پیروزی بر تعهد ورزشی بازیکنان تیم‌های فوتبال بانوان چگونه است؟

روش‌شناسی تحقیق

این تحقیق از نوع همبستگی و از لحاظ هدف کاربردی بود. جامعه آماری آن را بازیکنان ۱۱ تیم (۲۰۰ نفر) از باشگاه‌های لیگ برتر سراسر کشور تشکیل می‌دادند که در دومین دوره لیگ برتر بانوان شرکت کرده و حداقل شش ماه سابقه فعالیت در تیم مربوطه را داشتند و در هفته حداقل دو بار با تیم تمرین می‌کردند. نمونه پژوهش به صورت تمام‌شمار و با جامعه آماری برابر بود ($n=200$) که در نهایت ۱۸۹ پرسشنامه قابل استفاده جمع‌آوری شد. ابزار مورد استفاده پرسشنامه میل به پیروزی گیل و دیتر (SOQ) (۱۹۸۸) حاوی ۶ سؤال و پرسشنامه تعهد ورزشی اسکانلان (SCMS) (۱۹۹۳) با ۱۴ سؤال اندازه‌گیری شد. روایی پرسشنامه‌ها به تأیید ۱۰ نفر از متخصصان مدیریت ورزشی رسید و پایایی آنها با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ محاسبه شد، که برای بردگرایی ۰/۹۰ و برای پرسشنامه تعهد ورزشی ۰/۸۶ به دست آمد. پس از بررسی نرمال بودن توزیع داده‌ها با استفاده از شاخص‌های چولگی و کشیدگی، به منظور بررسی ارتباط بین متغیرهای تحقیق از ضریب همبستگی پیرسون و بررسی اثر متغیرها از رگرسیون ساده و مدلسازی معادلات ساختاری استفاده شد. کلیه تحلیل‌های مذکور با استفاده از نرم‌افزارهای SPSS و AMOS انجام گرفت.

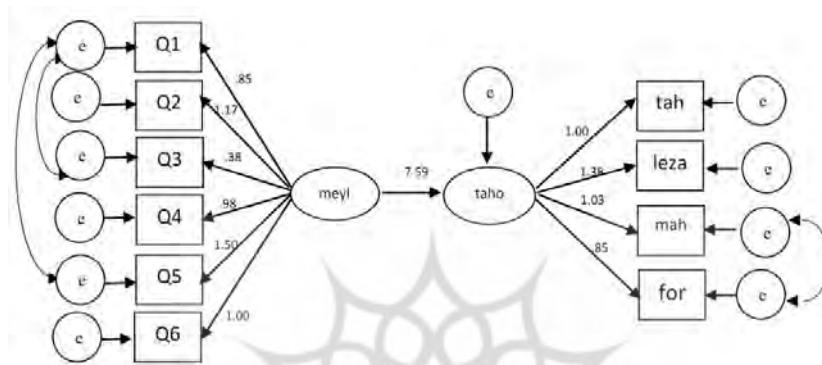
نتایج و یافته‌های تحقیق

یافته‌های تحقیق نشان داد که از کل ۱۸۹ نمونه تحقیق، بیشترین گروه سنی بازیکنان ۲۵-۲۰ سال (۵۵/۶ درصد) و کمترین گروه ۳/۲ درصد بازیکنان بالای ۳۰ سال سن داشتند. در بین آنان تقریباً نیمی از بازیکنان بالای ۵-۲ سال سابقه ورزش کردن به صورت حرفه‌ای را داشتند؛ ۱/۶ درصد بازیکنان سابقه‌ای بین ۱۵-۹ سال دارند. تحصیلات بیشتر آنان دیپلم و بیشتر آنان دانشجوی یا محصل بودند و ۲/۶ درصد بازیکنان فقط به فوتبال به عنوان شغل می‌نگریستند. ۳۱/۲ درصد بازیکنان رشته تربیت بدنی و ۶۸/۸ درصد بازیکنان در سایر رشته‌ها تحصیل می‌کنند. ۴۹/۲ درصد بازیکنان معدل بین ۱۷ تا ۱۴ و ۲۱/۷ درصد بازیکنان دارای معدل زیر ۱۴ هستند. تقریباً از همه استان‌های کشور بازیکنی در بین جامعه آماری (لیگ برتر) حضور داشت؛ اما سهم استان کرمان از همه بیشتر بود. تنها در تیم پاس همدان از بازیکن غیربومی استفاده نشده بود. همچنین مشاهده شد که ۸۲/۵ درصد بازیکنان مجرد و ۱۷/۵ درصد بازیکنان متأهل هستند و در ارتباط با میزان درآمد، ۵۸/۷ درصد بازیکنان کمتر از ۵۰۰ هزار تومان و تنها ۱/۶ درصد بازیکنان بیشتر از یک و نیم میلیون تومان در ماه درآمد دارند.

همان‌طور که در جدول ۲ مشاهده می‌شود تمام همبستگی‌ها معنی‌دارند. در ادامه مدل مفهومی

تحقیق بررسی می‌شود.

بررسی مدل مفهومی تحقیق (با استفاده از مدل‌سازی معادلات ساختاری (SEM))

شکل ۱. مدل مفهومی تحقیق

برای مدل تحقیق ۹ وزن رگرسیونی، ۳ کوواریانس، ۱۲ واریانس (در مجموع ۲۴ پارامتر) باید برآورد شود. بنابراین مدل دارای ۳۱ درجه آزادی (۵۵-۲۴=۳۱) است و درجه آزادی صفر نیست؛ بنابراین مقدار آماره نیکویی برازش کای-دو محاسبه می‌شود. آماره کای-دو برای مدل تحقیق ۶۵/۶۲۰ به دست آمد ($\chi^2_{n=189, df=31}=65/620$). کای-دو با در نظر گرفتن درجه آزادی تفسیر می‌شود (۶). مقدار نسبت کای-دو به درجه آزادی ۲/۱۱ به دست آمد، از آنجا که این مقدار کمتر از ۳ است، نشان‌دهنده برازش مدل می‌باشد. شاخص‌های $GFI = 0/939$ ، $NFI = 0/925$ ، $TLI = 0/913$ ، $RFI = 0/907$ ، $IFI = 0/942$ ، $AGFI = 0/913$ ، $CFI = 0/940$ ، همگی بالای ۰/۹ به دست آمدند که این شاخص‌ها نیز برازش مدل را تأیید کردند. شاخص $RMSEA = 0/077 < 0/08$ نیز تأییدکننده برازش مدل تحقیق است.

جدول ۳. رگرسیون ساده میل به پیروزی و تعهد ورزشی

متغیر ملاک	متغیر پیش‌بین	ضریب استاندارد بتا	شاخص t	سطح معناداری
تعهد ورزشی	ثابت	-	۷/۸۸۳	۰/۰۰۱
	میل به پیروزی	۰/۵۸۵	۹/۸۷۰	۰/۰۰۱

$R^2=0/34$ و $P=0/001$ ، $F=97/417$

1. Structural Equation Modeling

همان‌طور که در جدول ۳ مشاهده می‌شود، با توجه به ضریب استاندارد بتا و سطح معناداری، میل به پیروزی بر مصرف تعهد ورزشی بازیکنان تأثیر دارد و مدل رگرسیونی تقریباً ۳۴ درصد واریانس متغیر ملاک را پیش‌بینی می‌کند.

بحث و نتیجه‌گیری

هدف از این پژوهش تعیین میزان تأثیر بردگرایی (میل به پیروزی) بر ابعاد تعهد ورزشی بازیکنان تیم‌های فوتبال بانوان لیگ برتر کشور بود. نتایج این تحقیق نشان داد بردگرایی سهم مؤثری در پیش‌بینی تعهد ورزشی دارد. با توجه به ضریب استاندارد بتا و سطح معناداری، میل به پیروزی بر تعهد ورزشی بازیکنان تأثیر دارد و مدل رگرسیونی تقریباً ۳۴ درصد واریانس متغیر ملاک را پیش‌بینی می‌کند. این یافته با نتایج تحقیق گیل و دیتز (۱۹۸۸)، آبیاری و همکاران (۱۳۹۴) همسوست. بر این اساس افرادی که میل به پیروزی بالاتری دارند تمایل بیشتری به مشارکت در ورزش نشان می‌دهند. دلیل این امر می‌تواند فرصت رقابت با افراد دیگر باشد که فرد می‌تواند به پیروزی دست یابد. بنابراین احتمالاً افرادی که میل به پیروزی بالاتری دارند، در نتیجه در ورزش مشارکت دارند و به پیروزی دست می‌یابند. این امر میل به پیروزی آنها را ارضا می‌کند و همین مسئله موجب مشارکت آنها در آینده خواهد شد.

آبیاری و دیگران (۱۳۹۴) نشان دادند که رقابت‌طلبی و جهت‌گیری ورزشی، پیش‌بین مناسبی برای تعهد ورزشی‌اند. همچنین جمشیدی (۱۳۹۱) دریافت که جهت‌گیری ورزشی، اضطراب رقابتی را پیش‌بینی می‌کند. در واقع با افزایش رقابت‌طلبی و هدف‌گرایی، اضطراب رقابتی کاهش اما با افزایش تمایل به پیروزی، اضطراب رقابتی نیز افزایش یافت. همچنین مشاهده شد زنان ورزشکار نسبت به مردان ورزشکار مضطرب‌تر بودند، ضمن اینکه اضطراب رقابتی ورزشکاران رشته‌های انفرادی نسبت به ورزشکاران رشته‌های ورزشی تیمی بیشتر بود. در نهایت، نتایج نشان داد که مردان ورزشکار رقابت‌طلب‌تر بودند و تمایل به پیروزی بیشتری نسبت به زنان ورزشکار داشتند، در حالی که زنان ورزشکار هدف‌گراتر از مردان ورزشکار بودند، اما بین جهت‌گیری ورزشی ورزشکاران رشته‌های تیمی و انفرادی تفاوت معناداری مشاهده نشد (۹).

مسرور و همکاران (۲۰۱۴) در تحقیقی با عنوان «مقایسه تعهد ورزشی در تیم‌های موفق و ناموفق لیگ برتر شمشیربازی ایران» دریافتند که تفاوت معناداری بین تعهد ورزشی تیم‌های موفق و ناموفق وجود دارد. براساس نتایج تحقیق آنها، تعهد ورزشی در تیم‌های موفق بالاتر است (۱۳).

موناسیس^۱ و همکاران (۲۰۱۳) در تحقیق خود دریافتند جنسیت و نوع ورزش بر جهت‌گیری ورزشی تأثیر مستقیم دارد (۱۴).

گیل (۱۹۸۸) نشان داد که در رقابت، زنان بیشتر روی اهداف و معیارهای فردی تمرکز دارند. در تحقیق حاضر نیز هدف‌گزینی در رقابت بالاترین اولویت را دارد و این موضوع اهمیت هدف‌گزینی رقابتی یا مهارتی را نشان می‌دهد. هرچند تعهد ورزشی به ادامه مشارکت در ورزش اشاره دارد. به نظر می‌رسد این یافته‌ها اهمیت ورزش‌های رقابتی را نشان می‌دهند. به عبارت دیگر در ورزش‌های غیررقابتی احتمالاً تعهد پایین‌تر شرکت‌کنندگان مبنی بر ادامه مشارکت وجود دارد. شایان ذکر است نتایج این تحقیق نشان‌دهنده تأثیر میل به پیروزی بر تعهد ورزشی است. بنابراین تعهد ورزشی افرادی که میل به پیروزی بالاتری دارند، در ورزش‌های رقابتی بیشتر خواهد بود. در مورد ورزش‌های غیررقابتی احتمالاً تعهد ورزشی این ورزشکاران بالاتر خواهد بود. هرچند خلأ تحقیقاتی در زمینه تعهد ورزشی افراد با میل به پیروزی پایین‌تر در ورزش‌های رقابتی و غیررقابتی وجود دارد. به علاوه زمینه ورزش‌های فردی و گروهی و بحث رقابت بین این ورزش‌ها نیازمند تحقیقات بیشتری است.

گارسیا و همکاران (۲۰۱۰) در تحقیق خود دریافتند انگیزه بر لذت ورزشی و تعهد ورزشی تأثیر دارد. آنها دریافتند انگیزه درونی مشارکت بیشتری در تعهد ورزشی دارد (۱۱). لی و همکاران (۲۰۰۸) در تحقیق خود دریافتند شایستگی‌ها و ارزش‌ها جهت‌گیری افراد را پیشگویی می‌کنند و جهت‌گیری به‌طور جزئی بر نگرش‌های اجتماعی تأثیر دارد (۱۲). آلن نیز، انگیزش اجتماعی را عامل تعیین‌کننده می‌داند. این موضوع نشان می‌دهد که میل به پیروزی می‌تواند بخشی از این انگیزه اجتماعی تلقی شود. بر خلاف همه تصورات، انگیزه «بردن» یا «بردگرای» در جوانان ورزشکار اهمیت کمی دارد و حتی این جهت‌گیری در زنان اهمیت کمتری نسبت به مردان دارد. زنان در این بعد، نشانه‌هایی از میل به موفقیت را نشان می‌دهند و نمی‌خواهند عملکردشان با دیگران مقایسه شود. ورزشکاران حرفه‌ای تمایل بیشتری به پیروزی در مقایسه با ورزشکاران مبتدی دارند؛ آنها با تمام قدرت برای پیروزی در رقابت تلاش می‌کنند و از آن لذت می‌برند؛ اما موفقیت خود را با عملکردشان می‌سنجند نه فقط با برد و باخت. بررسی‌ها مشخص کرده است که در جهت‌گیری ورزشی، نه تنها میل به پیروزی در ورزشکاران ممتاز به‌صورت یکنواخت بالا نیست، بلکه جهت‌گیری‌شان بیشتر متوجه کیفیت عملکردشان است تا اینکه به نتیجه مسابقه باشد.

منابع و مأخذ

۱. آبیاری و همکاران (۱۳۹۴)، نقش رقابت‌طلبی ورزشی در پیش‌بینی تعهد ورزشی بازیکنان لیگ برتر فوتبال بانوان کشور، پژوهش‌های معاصر در مدیریت ورزشی، سال پنجم، ش ۹، ص ۱۰-۱.
۲. آبیاری و همکاران (۱۳۹۴)، تأثیر جهت‌گیری ورزشی بر تعهد ورزشی بازیکنان لیگ برتر فوتبال بانوان کشور، نشریه پژوهش در مدیریت ورزشی و علوم رفتاری، دوره ۵، ش ۱۰، ص ۹۴-۲.
۳. آبارشی، احمد؛ حسینی، سید یعقوب (۱۳۹۱)، "مدل‌سازی معادلات ساختاری"، انتشارات جامعه شناسان، ص ۳۵-۱۰.
۴. پارسامهر، مهربان (۱۳۹۰). بررسی انگیزه‌های مرتبط با مشارکت مستمر در فعالیت‌های ورزشی در بین دانشجویان تربیت بدنی دانشگاه یزد. پژوهش‌نامه علوم ورزشی، ش ۱۳، ص ۱۰۶-۹۶.
۵. جمشیدی، اکبر، عرب عامری، الهه؛ علیزاده، نرجس؛ سلمانیان، افشین (۱۳۹۱)، ارتباط جهت‌گیری ورزشی و اضطراب رقابتی در ورزشکاران شرکت‌کننده در دهمین المپیاد ورزشی دانشجویی. رشد و یادگیری حرکتی. (۹)، ص ۵۵-۳۷.
۶. حسینی، الهه و دیگران (۱۳۹۲)، ارتباط بین انگیزه‌های مشارکت، لذت و تعهد ورزشی بانوان شرکت‌کننده در فعالیت‌های ورزشی، پژوهش‌های کاربردی در مدیریت ورزشی، دور دوم ش ۳، ص ۴۶-۱۷.
۷. رضانی‌نژاد، رحیم و دیگران (۱۳۸۴). "مقایسه جهت‌گیری ورزشی دانشجویان ورزشکار دانشگاه گیلان"، نشریه تربیت بدنی «حرکت»، ش ۲۴، ص ۴۵-۳۲.
۸. زردشتیان، شیرین و دیگران (۱۳۹۱)، ارتباط رفتارهای حمایتی - خودپیروی مربیان با انگیزش خودمختاری و تعهد ورزشی بازیکنان زن نخبه لیگ هندبال، فصلنامه پژوهش در مدیریت ورزشی و رفتار حرکتی، ش ۳، ص ۱۷۱-۱۵۵.
۹. کشاور لقمان، و دیگران (۱۳۹۳)، رابطه امید و تعهد ورزشی با رضایت ورزشی دانشجویان پسر شرکت‌کننده در دهمین المپیاد ورزشی دانشجویان پسر دانشگاه‌های علوم پزشکی کشور، پژوهش در ورزش دانشگاهی، ش ۶، ص ۱۲۶-۱۱۳.
۱۰. لاورنس اس. میرز؛ گامست، گلن؛ جی گارینو. (۱۳۹۱). "پژوهش چندمتغیری کاربردی". ترجمه حسن پاشا شریفی و همکاران. انتشارات رشد، صص ۸۰-۹۵.
۱۱. مارتنز، رینر (۱۳۸۹)، "روان‌شناسی ورزشی (راهنمای مربیان)"، ترجمه خبیری، محمد، انتشارات بامداد کتاب، ص ۹۸-۶۵.

۱۲. میکائیلی منیع، فرزانه (۱۳۸۹)، "همسانی درونی و تحلیل عاملی تأییدی پرسشنامه کنترل تفکر ولز و دیویس"، مجله روان‌پزشکی و روانشناسی بالینی ایران، سال شانزدهم، ش ۴، ص ۴۶۸-۴۷۸.
۱۳. نوروزی سید حسینی، رسول و دیگران (۱۳۹۱)، "اثر ادراک رفتارهای رهبری مربیان بر تعهد ورزشی، انگیزش پیشرفت و رضایت‌مندی جودوکاران لیگ برتر ایران"، مطالعات مدیریت ورزشی، ش ۱۶، ص ۲۰۶-۱۸۲.
۱۴. نوروزی سید حسینی، رسول و دیگران (۱۳۹۱)، "ارتباط رفتارهای حمایتی - استقلال‌ی مربیان با تعهد ورزشی شمشیربازان نخبه ایرانی"، فصلنامه مدیریت ورزشی، ش ۱۴، ص ۳۵-۲۱.
۱۵. هنری، حبیب (۱۳۹۰)، "طراحی مدل معادلات ساختاری سرمایه اجتماعی و مدیریت دانش در سازمان‌های ورزشی"، نشریه پژوهش‌های مدیریت ورزشی و علوم حرکتی، سال اول، ش ۱، ص ۸۵-۱۰۵.
16. Andrew, D.P.S., (2009). "The Impact of Leadership Behaviors on motivation on Satisfaction of College Tennis Players: A Test of Leadership Behavior Congruency Hypothesis of the Multidimensional Model of leadership". *Journal of Sport Behavior*, 32(3), 267-277.
17. Garcia-Mas, Alexandre, Palou, Pere, Gili, Margarita, Ponseti, Xavier, Borrás, Pere A, Vidal, Josep, Sousa, Catarina. (2010). Commitment, enjoyment and motivation in young soccer competitive players. *The Spanish journal of psychology*, 13(2), 609-616.
18. Lee, Martin J, Whitehead, Jean, Ntoumanis, Nikos, & Hatzigeorgiadis, Antonis. (2008). Relationships among values, achievement orientations, and attitudes in youth sport. *Journal of Sport and Exercise Psychology*, 30(5), 581-610.
19. Masrur FF, Hossini RNS, Alam S, Ab (2014). Comparison of Sport Commitment in successful and unsuccessful teams in the Fencing Premier League of Iran. *International Journal of Sport Studies*. 4 (3), 258-263
20. Monacis L, Omar E, Maria s(2013). Self-determined Motivation, Sportspersonship, and Sport Orientation: a Mediational Analysis. *Social and Behavioral Sciences* 89 461 – 467.
21. Scanlan, T.K., Simons, J.P., Carpenter, P.J., Schmidt, G.W., & Keeler, B. (1993). "The sport commitment model: Measurement development for the youth-sport domain". *Journal of Sport & Exercise Psychology*, 15, 16-38.
22. Weiss, M. R., & Amorose, A. J. (2008). "Motivational orientations and sport behavior". In T. Horn (Ed.), *Advances in sport psychology* (3rd ed.). (pp. 115e156) Champaign, IL: Human Kinetics.